

danst-vestindiske Bestbølsler, da vil dette have en ikke ganske ubetydelig Virkning paa den hele Indtægt, idet en Deel af de værdifulde Ladninger netop komme fra Vestindien, og da Vestindien og de nordlige Vilande ligge udenfor Toldterritoriet, have Forslagsstillerne anseet det rettest, at de Skibe, der fare paa disse Steder, og som for Størstedelen have Ladninger, som meget godt kunne svare disse Afgifter, blive henregnede til den udenrigske Fart; da de jo blive dette med Hensyn til Tolden, forekommer det mig ogsaa at være i sin Orden, at de blive det med Hensyn til Havneafgifterne. Med Hensyn til det tredje Forslag, der gaaer ud paa at lade de to Ord: „mindre betydelige“ udgaae, da er det stillet, fordi det er vanskeligt at overstue disse Forhold, og Spørgsmaalet om, hvad der er mere eller mindre betydeligt, ofte er vanskeligt at afgjøre. — Vigtigere end de af mig nu berørte Endringsforslag er det 4de af dem, der ere stillede under Nr. 1 og som gaaer ud paa, at Lovforslagets 4de og 5te Stykke skulle udgaae, og at der istedet derfor skulde tages Bestemmelse om, at den hidtil i Kjøbenhavn erlagte Afkøbsafgift skulde kunne opkræves endnu i 10 Aar, indtil 1ste April 1874, samt at Forandring i Taxterne skulde kunne foretages af Indenrigsministeren i Forening med Kjøbenhavns Havneraad og Kommunalbestyrelse. Dette Forslags Stillelse er fremkaldt ved, hvad der blev fremsført under Sagens første Behandling, at nemlig den Lovudkastet vedføjede Tarif er meget mangelfuld, at det er overmaade vanskeligt for Rigsdagen at bedømme, hvorvidt den er fornuftig eller ikke, og meget vanskeligt i dette Dilemma at forbedre den. Det vilde have været umuligt i den korte Tid, der var levet til at stille Endringsforslag, at omarbejde Tarifen heel og holden; det havde, efter hvad der er oplyst for Forslagsstillerne, sine Vanskeligheder, fordi Bavernes Volumen ogsaa maatte spille en Rolle, og vi have derfor anseet det rettest at overlade det til Indenrigsministeren og de kommunale Autoriteter at foretage Forandringer i den, naar de kunne blive enige derom. Derved er der staaet fuldkommen Frihed, og Rigsdagen er da fuldkommen fri for Ansvar med Hensyn til Tarifen. Et endnu videre gaa-

ende Forslag end dette, er det, der er stillet af tvende ærede Rigsdagsmænd, hvilket Forslag jeg imidlertid skal overlade til dem selv at begrunde. Jeg har ikke kunnet gaae ind derpaa, da jeg troer, at det er i sin Orden at blive staaende ved at opretholde Afkøbsafgiften endnu i 10 Aar, hvormed Indenrigsministeren og Kjøbenhavns Havneraad og Kommunalbestyrelse have fundet sig tilfredse.

L. C. Larsen: Jeg skal tillade mig at høre mig om det Endringsforslag, som jeg i Forening med et æret Medlem har stillet. Det er ved flere Leiligheder, navnlig under denne Sags 1ste Behandling, blevet erkjendt, at Havneanliggender ifølge deres Natur ere kommunale, og det er vist, at Forholdet alle Steder udenfor Kjøbenhavn er dette, at Havnetaxterne bestemmes efter Forhandling mellem Indenrigsministeriet og de lokale Autoriteter. Vort Endringsforslag gaaer kun ud paa at indføre en lignende Tilstand for Kjøbenhavns Vedkommende, men det gaaer imidlertid ikke saa vidt, som Forholdet er ordnet udenfor Kjøbenhavn; thi der antager jeg, at det kunde blive Tilfældet, at Havneadministrationen foreslog en Taxt, medens Ministeren sagde: Nei, saaledes skal den ikke være, men saaledes, hvorefter der altsaa af Indenrigsministeren kunde indføres en Taxt mod Havneadministrationens Ønske. Jeg siger ikke, at Sigt er stekt, men at det kunde stee, navnlig i enkelte Tilfælde, hvor der kunde være nogen Uenighed. Dette Forslag gaaer derimod kun ud paa, at Ministeriet skal kunne stadfæste saadanne Bestemmelser, hvorom baade Kjøbenhavns Havneraad og Kommunalbestyrelse ere enige. Kjøbenhavns Havneraad er, som bekjendt, et udviklet Raad, der bestaaer baade af kongevalgte og folkevalgte Medlemmer, og Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse er en talrig Forsamling, saaledes at man vistnok tør antage, at naar to saadanne Forsamlinger, bestaaende af Mænd, der ere bekjendte med de lokale Forhold og have Interesse for den bedste Ordning af dem, ere enige om en vis Foranstaltning til Indtægters Tilvejebringelse i Havnens Interesse, kan man trostigt lade dette blive gjældende, forsaavidt tillige Indenrigsministeren finder, at det er hensigtsmæssigt. Hvis Sagen stiller sig